

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/1/2025
Identifikačné číslo spisu: 1000898046
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:1000898046.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej, JUDr. Jany Hullovej, JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v konkurznej veci úpadcu: I M A, spol. s r.o. „v konkurze“, Župná 17, 953 01 Zlaté Moravce, IČO: 31 428 720, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty: Insolvenčný správca, k.s., Nám. SNP 3, 917 01 Trnava, IČO: 50 269 976, o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3K/243/2000, o dovolaní predchádzajúcej správkynke konkurznej podstaty JUDr. Evy Hlaváčovej, Farská 12, 949 01 Nitra, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo/4/2024-963 z 29. júla 2024, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie predchádzajúcej správkynke konkurznej podstaty JUDr. Evy Hlaváčovej, Farská 12, 949 01 Nitra, o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „konkurzný súd“ alebo aj „súd prvej inštancie“) I. výrokom uznesenia č. k. 3K/243/2000-927 zo 6. novembra 2023 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty predloženú predchádzajúcim správcom konkurznej podstaty JUDr. Jozefom Hurtišom dňa 10.1.2013 s tým, že:

1. Celkové príjmy sú 108.292,34 eura, z toho počiatočný stav na účte 393,75 eura, príjem z exekúcie 101.442,11 eura, príjmy získané SKP JUDr. Hlaváčovou 5.187,04 eura, príjmy získané SKP JUDr. Hurtišom 1.269,44 eura.

2. Súd schvaľuje celkové výdaje a náklady vo výške 92.215,45 eura, z toho vydaje SKP JUDr. Hlaváčovej 85.186,78 eura (96.205,27 - 11.018,48), výdaje SKP JUDr. Hurtiša 5.528,67 eura, budúce výdaje SKP Insolvenčný správca, k.s. 1.500,- eur.

3. Súd neschvaľuje výdaje a náklady uplatnené JUDr. Hlaváčovou celkom vo výške 11.018,48 eura, z toho náklady na ekonomiku celkom vo výške 7.245,47 eura, časť výdavkov spojených s cestovným vo výške 254,46 eura, časť výdavkov týkajúcich sa predarchívnej a archívnej činnosti vo výške 3.319,39

eura, súdny poplatok vo výške 199,16 eura.

4. Súd určuje odmenu správcov konkurznej podstaty zo sumy 6.456,48 eura vo výške 1.302,86 eura, z toho v prospech správcu JUDr. Eva Hlaváčová 1.113,65 eura, Insolvenčný správca, k.s. 189,21 eura.

5. Pohľadávka veriteľa: Slovenská republika - Krajský súd v Bratislave, Justičná pokladnica, Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava vo výške 782,57 eura uplatnená proti podstate sa pokladá za zistenú

6. Pohľadávka veriteľa: Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005 vo výške 28.488,38 eura uplatnená proti podstate sa pokladá za zistenú; výrokom II. rozhodol, že predchádzajúca správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Eva Hlaváčová, so sídlom Farská 12, 949 01 Nitra je povinná vydať sumu 16.463,24 eura do konkurznej podstaty k rukám správcu konkurznej podstaty do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že proti konečnej správe o speňažení majetku z podstaty s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu (ďalej len „konečná správa“) predloženej dňa 10. januára 2013 bývalým správcom konkurznej podstaty JUDr. Jozefom Hurtišom (ďalej aj „bývalý správca“) podali v stanovenej lehote námietky dvaja veritelia, a to Krajský súd v Bratislave - Justičná pokladnica (ďalej aj „veriteľ 1/“) a Slovenská konsolidačná, a.s., IČO: 35 776 005 (ďalej aj „veriteľ 2/“). Veriteľ 1/ namietal nezariadenie dvoch pohľadávok vo výške 682,99 eura a 99,58 eura medzi pohľadávky proti podstate a bývalý správca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 18.3.2013 tieto pohľadávky uznal čo do dôvodu a výšky. Veriteľ 2/ podal námietky v časti vypracovanej bývalou správkyňou JUDr. Evou Hlaváčovou (ďalej aj „bývalá správkyňa“), a to vo vzťahu k základu pre výpočet jej odmeny a vo vzťahu k výdavkom - predarchívna a archivačná činnosť, súdny poplatok, cestovné a náklady na ekonomiku.

3. Súd prvej inštancie aplikoval § 29 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“). Vo vzťahu k neschváleniu výdavkov bývalej správkyne v celkovej výške 11.018,48 eura (výrok I. bod 3) uviedol, že ako dôvodné posúdil námietky veriteľa 2/ týkajúce sa nákladov na ekonomiku a tieto v celosti neschválil z dôvodu absencie akýchkoľvek dokladov na ich preukázanie, keď napriek viacerým výzvam súdu bývalá správkyňa náklady na ekonomiku nepreukázala príslušnými dokladmi. Námietky veriteľa 2/ týkajúce sa cestovného akceptoval v časti 7.665,79 Sk (254,46 eura), keď s poukazom na posledné vyjadrenie veriteľa 2/ považoval za preukázanú sumu 266.814,- Sk (8.856,60 eura). Pri posudzovaní výdavkov na predarchívnu a archívnu činnosť súd prvej inštancie vychádzal z predloženým zmlúv (zmluva o dielo zo 14. apríla 2003, mandátna zmluva z 30. septembra 2003 spolu s dodatkom z 18. januára 2004), ktoré zneli celkom na sumu 1.750.000,- Sk (58.089,36 eura). Bývalá správkyňa si uplatnila sumu 1.850.000,- Sk (61.408,75 eura), avšak rozdiel vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eura) nepreukázala a preto jej súd prvej inštancie výdavok v tejto časti neschválil. Pri námietke týkajúcej sa súdneho poplatku súd prvej inštancie vychádzal z prílohy zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) a keďže v danom prípade nebol speňažený žiaden majetok, nakoľko finančné prostriedky boli získané len inou činnosťou správcu, súdny poplatok sa neplatí. Bývalá správkyňa v konečnej správe uviedla ako výdavok súdny poplatok vo výške 6.000,- Sk (199,16 eura), ktorý však uhradený nebol a ani nemal byť a preto súd tento výdavok neschválil.

4. V súvislosti s výpočtom odmeny správcu súd prvej inštancie uviedol, že tento určuje vyhláška 493/1991 Zb. s tým, že daný konkurz sa riadi predmetnou vyhláškou v znení vyhlášky č. 398/2001 Z. z., nakoľko konkurz bol vyhlásený dňa 18. marca 2003. Súd prvej inštancie aplikoval § 6 písm. a), § 7 predmetnej vyhlášky. V danom prípade nebol žiaden majetok získaný speňažením konkurznej podstaty a finančné prostriedky boli získané len výkonom funkcie správcu. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/250/2007 zo 17. januára 2008 súd prvej inštancie za sumu získanú pri výkone správcu nepovažoval výťažok vydaný bývalej správkyňou exekútorom vo výške 101.442,11 eura. Zo spisu jednoznačne vyplýva, že k exekúcii prišlo pred vyhlásením konkurzu a exekútor vydal výťažok bývalej správkyňi bez akýchkoľvek problémov. Z toho dôvodu súd prvej inštancie túto sumu nezahrnul do základu pre výpočet odmeny a súčasne do základu nezahrnul ani sumu, ktorá bola v čase vyhlásenia konkurzu na účte úpadcu. V tejto časti súd prvej inštancie vyhovel námietkam veriteľa 2/, avšak nestotožnil sa s jeho názorom o potrebe zníženia príjmov získaných pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty o pohľadávky proti podstate. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v

rozhodnutiach sp. zn. 6Obo/66/2009 zo dňa 4.8.2009, 5Obo/66/2010 zo dňa 24.6.2010, 3Obo/42/2011 zo dňa 31.10.2011, 4Obo/52/2011 zo dňa 31.1.2012, 1Obo/30/2012 zo dňa 15.10.2013 a 4Obo/29/2014 zo dňa 27.2.2015, v zmysle ktorých novelu vyhlášky č. 493/1991 Zb. realizovanú vyhláškou č. 292/2005 Z. z. účinnou od 1.7.2005 nie je možné aplikovať na konania začaté pred jej účinnosťou. Základ pre výpočet odmeny súd prvej inštancie ustálil na sumu 6.456,48 eura, ktorá pozostáva z príjmov bývalej správkyne vo výške 156.265,- Sk (5.187,04 eura) a z príjmov bývalého správcu vo výške 1.269,44 eura. Celková odmena správcov z predmetnej sumy je 1.302,86 eura. Bývalej správkyni súd prvej inštancie určil odmenu zo sumy 5.187,04 eura vo výške 1.113,65 eura a zvyšok odmeny vo výške 189,21 eura určil pre súčasného správcu, a to aj napriek tomu, že nespeňažil žiaden majetok. Bývalému správcovi JUDr. Hurtišovi, ktorý medzičasom zomrel, súd prvej inštancie odmenu nepriznal, nakoľko výdavky súvisiace s ukončením konkurzu uvedené v konečnej správe, ktoré si odpočítal, ale nečerpal, prevyšujú výšku odmeny, ktorá by mu prislúchala.

5. Bývalá správkyňa disponovala s finančnými prostriedkami celkom vo výške 107.022,90 eura, ktoré pozostávali z počiatočného stavu na účte vo výške 393,75 eura, zo sumy vydananej exekútorom vo výške 101.442,11 eura a z jej celkových príjmov vo výške 5.187,04 eura. Súd jej schválil výdavky vo výške 85.186,78 eura a odmenu vo výške 1.113,65 eura, a teda do konkurznej podstaty by mala vydať sumu 20.722,47 eura. Keďže bývalému správcovi vydala len 4.259,23 eura, súd prvej inštancie ju zaviazal na vydanie zvyšnej sumy 16.463,24 eura.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala bývalá správkyňa JUDr. Eva Hlaváčová odvolanie proti výroku I., na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Obo/4/2024-963 z 29. júla 2024 ako súd odvolací uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti I. výroku potvrdil.

7. Odvolací súd s poukazom na § 29 ods. 1 a 3 ZKV dospel k záveru, že vyúčtovanie odmeny a výdavkov predpokladá nielen uvedenie konkrétnych súm, ale aj doloženie alebo označenie konkrétnych podkladov, ktoré preukazujú správnosť jednotlivých účtovaných položiek a tým umožňujú ich verifikovateľnosť. Predbežnú správu z 3. marca 2009 obsahujúcu rozpis príjmov a výdavkov a vyčíslenie odmeny odvolateľka bez akýchkoľvek príloh predložila súdu prvej inštancie dňa 6. marca 2009 (č. l. 305 - 308 súdneho spisu). Pri vyčísľovaní jednotlivých položiek však odvolateľka podľa odvolacieho súdu nepochybne musela vychádzať z konkrétnych účtovných a iných podkladov a rovnako si musela byť vedomá toho, že pri následnej kontrole bude nevyhnutné jednotlivé položky konkurzným súdom verifikovať a v prípade chýb alebo nejasností bude potrebné z jej strany podať vysvetlenie. Argumentácia odovzdaním všetkých podkladov bývalému správcovi JUDr. Hurtišovi teda sama osebe nemôže obstať, a to obzvlášť za situácie, keď z úradného záznamu z 8. apríla 2009, formulovaného len veľmi všeobecne a postrádajúceho akúkoľvek prílohu, nie je zistiteľný konkrétny obsah odovzdávanej agendy úpadcu.

8. Z obsahu spisu je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že súd prvej inštancie po obdržaní námietok veriteľov 1/ a 2/ opakovane vyzýval tak odvolateľku ako bývalú správkyňu, ako aj vtedajšieho správcu JUDr. Hurtiša na predloženie dokladov k sporným položkám. Už v prvej výzve súdu prvej inštancie zo 7. februára 2013 (č. l. 684 súdneho spisu), ktorej prílohou boli námietky veriteľov, boli odvolateľka a vtedajší správca JUDr. Hurtiš vyzvaní, aby sa v stanovenej lehote vyjadrili k časti týkajúcej sa ich výdavkov a uplatnených nárokov spolu s predložením súvisiacich listín. Následne na základe žiadostí odvolateľky jej bola súdom prvej inštancie zaslaná konečná správa (č. l. 685 - 686 súdneho spisu) a bola jej predĺžená lehota na podanie vyjadrenia k námietkam (č. l. 689 súdneho spisu), avšak napriek tomu k doloženiu kompletnej dokumentácie k sporným položkám z jej strany nedošlo. Vyjadrenie odvolateľky z 5. apríla 2013 (č. l. 690 súdneho spisu) obsahovalo iba všeobecné tvrdenia bez uvedenia akýchkoľvek konkrétnych a relevantných zdôvodnení sporných položiek, keď napríklad v súvislosti s namietanou výškou ekonomických nákladov odvolateľka len všeobecne vymenovala obsah úkonov a uviedla, že suma nákladov za obdobie rokov 2003 - 2009 predstavovala cca 1.200,- eur, čo rozhodne nemožno považovať za relevantné zdôvodnenie uplatňovaných ekonomických nákladov vo výške 7.245,47 eura. K vyjadreniu bol priložený len odvolateľkou vypracovaný rozpis a cestovné príkazy, ktoré preukazovali

len časť uplatňovaných cestovných výdavkov.

9. V neposlednom rade bolo podľa odvolacieho súdu potrebné poukázať tiež na skutočnosť, že odvolateľka nielenže mala povinnosť zdokladovať ňou uplatnené výdavky a náklady, ale zjavne mala i reálnu možnosť dokumentáciu k spornej časti svojich výdavkov skompletizovať a predložiť súdu, keďže aj v rámci prípravy odvolania od svojej ekonómky zabezpečila ďalšie doklady a pripojila ich k odvolaniu. Odvolateľka bola súdom prvej inštancie opakovane predvolávaná na pojednávania, ktorých predmetom bolo prejednanie konečnej správy, a teda súdom prvej inštancie jej aj touto formou bola opakovane poskytnutá možnosť na prezentovanie svojich stanovísk, avšak túto možnosť nevyužila a svoju neúčasť opakovane ospravedlňovala. Z konečnej správy predloženej bývalým správcom JUDr. Hurtišom, ako aj z jeho následných vyjadrení smerom k súdu podľa odvolacieho súdu vyplýva, že súdu predložil všetky podklady, ktoré mal k dispozícii s tým, že odvolateľku opakovane bezúspešne vyzýval na predloženie ďalších dokladov.

10. Z obsahu spisu ďalej podľa odvolacieho súdu vyplýva vykonanie vysokého počtu procesných úkonov súdom prvej inštancie, ktorých cieľom bolo zabezpečenie podkladov v dostatočnom rozsahu a obsahu potrebnom pre posúdenie námietok veriteľov a následné rozhodnutie o konečnej správe, pri ktorom súd prvej inštancie vychádzal z podkladov tvoriacich súčasť spisu v čase jeho rozhodovania. Preto odvolací súd ustálil záver o irelevantnosti odvolacej argumentácie odvolateľky, ktorou namieta, že napadnuté rozhodnutie v časti jeho výroku I. bod 3 vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu.

11. Odvolací súd ďalej zdôraznil, že odvolateľka v prípade listín pripojených k odvolaniu neuvádza žiadne dôvody, pre ktoré ich nemohla od svojej ekonómky zabezpečiť a následne predložiť súdu prvej inštancie skôr (ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia), v dôsledku čoho s poukazom na ustanovenie § 366 CSP nesporne ide o neprípustné novoty v odvolacom konaní, keďže v danom prípade odvolateľka ani netvrdila a ani nepreukázala žiaden zo zákonom predpokladaných dôvodov prípustnosti novôt.

12. Vo vzťahu ku konkrétnym sporným položkám odvolateľkou uplatňovaných výdavkov odvolanie podľa odvolacieho súdu neobsahovalo žiadne relevantné a konkrétne tvrdenia spochybňujúce správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie s tým, že v podanom odvolaní mala odvolateľka prezentovať svoj nesúhlas so skrátením odmeny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval odvolací súd konanie konkurzného súdu spočívajúce v schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty za správne a súladné s § 29 ZKV.

13. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala predchádzajúca správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Eva Hlaváčová, Farská 12, 949 01 Nitra (ďalej tiež „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnila poukazom na ústavné právo na spravodlivý súdny proces v zmysle § 420 písm. f) CSP.

14. Dovolateľka sa nestotožnila s rozhodnutím súdu prvej inštancie ani s napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu, nakoľko obe rozhodnutia podľa jej názoru vykazujú znaky arbitrárnosti, svojvoľného prístupu a nedostatku odôvodnenia v podstatných námietkach dovolateľky. Ako aj bolo konštatované v rozhodnutiach oboch súdov, žalobkyňa predložila v konaní úradný záznam, na základe ktorého nový správca JUDr. Hurtiš prevzal od nej celý spisový materiál, čo potvrdil svojím podpisom. Teda k veci náležiaci spisový materiál sa dostal do dispozície nového správcu, ktorý s ním mohol a mal právo disponovať. Týmto dovolateľka zdôraznila, že fakticky stratila možnosť nakladať so spisom a z neho čokoľvek predkladať, keďže za spisový materiál a jeho obsah po jeho prevzatí subjektívne zodpovedal JUDr. Hurtiš. To, že dovolateľka predložila časť dokladov v odvolacom konaní získaných od ekonómky, ktorá ich náhodne dohľadala, znamená, že fakticky suplovala činnosť nového správcu JUDr. Hurtiša, ktorý disponoval s celým správcovským spisom, v ktorom sa potrebné doklady na preukázanie neschválených výdavkov dovolateľky nachádzali. Podľa dovolateľky teda nový správca JUDr. Hurtiš bol povinný predložiť doklady o výdavkoch predchádzajúcich správcov, a nie dovolateľka, ktorá už spisom nedisponovala. Týmto podľa dovolateľky neprichádza do úvahy záver oboch súdov, že doklady, ktoré sa nachádzali v spise odovzdanom JUDr. Hurtišovi by mala predkladať dovolateľka, ktorá spisom

nedisponovala. Takýto prístup súdov oboch inšancií podľa názoru dovolateľky nasvedčuje viditeľnej hrubej svojvôli a arbitrárnosti.

15. Dovolateľka preto navrhla dovolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie vo veci. Dovolateľka taktiež navrhla, aby dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inšancie, pretože nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej inšancie na ďalšie konanie. Dovolateľka v prípade svojho úspechu žiada priznať trovy dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. Správca konkurznej podstaty úpadcu vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, dovolanie JUDr. Hlaváčovej je datované dňom 23. októbra 2024, z čoho implicitne vyplýva, že bolo podané oneskorene. Keďže predmetom podaného dovolania je zároveň rozhodnutie odvolacieho súdu týkajúce sa rozhodnutia o schválení záverečnej správy vydané v konkurze podľa ZKV, dovolanie smerujúce proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 66f ZKV. Na základe všetkých uvedených skutočností žiada dovolací súd, aby dovolanie odmietol a priznal spoločnosti Insolvenčný správca, k.s., správca konkurznej podstaty I M A, spol. s r.o., náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 % voči dovolateľke - JUDr. Eve Hlaváčovej, ktorá je povinná ich uhradiť k rukám právneho zástupcu.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 CSP) predchádzajúca správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Eva Hlaváčová, ako subjekt oprávnený na podanie dovolania s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a) CSP), v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) skúmal, či dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané v konkurznom konaní možno podrobiť dovolaciemu prieskumu, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

18. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

19. Podľa § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

20. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že konkurz na majetok dlžníka majetok spoločnosti I M A, spol. s r.o. so sídlom: Župná 17, 953 01 Zlaté Moravce, IČO: 31 428 720, bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K/234/00 z 18. marca 2003, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OSP“), pričom bolo relevantné, že dovolanie, podané už za účinnosti nového procesného predpisu - Civilného sporového poriadku, bolo podané v konkurznom konaní vedenom podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní.

21. Zákon o konkurze a vyrovnaní v ustanovení § 66e ods. 1 zakotvil primerané použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa na konkurzné konanie primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde osobitný predpis (v tomto prípade ZKV) určitú procesnú situáciu nerieši, a zároveň ZKV použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevylučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu (Občiansky súdny poriadok, resp. od 1. júla 2016 Civilný sporový poriadok).

22. Podľa § 66f ZKV ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a) a § 228 až § 243d Občianskeho súdneho poriadku sa na konkurz a vyrovnanie nepoužijú. Citované ustanovenie v zásade vylučuje použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konkurznom konaní vedenom podľa ZKV. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sú v konkurznom konaní a vo vyrovnacom konaní z mimoriadnych opravných prostriedkov vylúčené: obnova konania (§ 228 - § 235 OSP), resp. žaloba na obnovu konania podľa § 397 až § 418 CSP a dovolanie (§ 236 - § 243d OSP), resp. § 419 - § 457 CSP. Zákon o konkurze a vyrovnaní z mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v Občianskom súdnom poriadku pripúšťa len využitie inštitútu mimoriadneho dovolania (obdobne viď uznesenia najvyššieho

súdu sp. zn. 2MOBdoV/4/2012, sp. zn. 2MOBdoV/1/2015, sp. zn. 2ObdoV/8/2022, sp. zn. 2ObdoV/3/2023). Najvyšší súd k tomu len dodáva, že mimoriadne dovolanie je procesný inštitút odchylný od dovolania. Vyplyva to aj z rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky, keď napr. v uznesení z 19. júla 2000, PL. ÚS 57/99 vyslovil, že: „Mimoriadne dovolanie môžeme považovať za ďalší mimoriadny opravný prostriedok“.

23. Keďže zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania (v tomto prípade predchádzajúca správkyňa konkurznej podstaty) domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení všeobecného procesného predpisu (do 30. júna 2016 ustanovenia § 236 a nasl. OSP, od 1. júla 2016 ustanovenia § 419 a nasl. CSP), ktoré upravujú dovolanie. Na tomto závere nič nemení ani poukaz dovolateľa na základné ústavné právo na spravodlivý proces (čl. 46, čl. 48), keďže podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolanie predchádzajúcej správkyne konkurznej podstaty JUDr. Evy Hlaváčovej, Farská 12, 949 01 Nitra, proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní je v zmysle ust. § 66f ZKV neprípustné. Posúdením prípustnosti v dovolaní predchádzajúcou správkyňou vznesených dovolacích dôvodov sa preto nezaoberal. Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov dovolanie predchádzajúcej správkyne konkurznej podstaty JUDr. Evy Hlaváčovej podľa § 447 písm. c) CSP, odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

25. K výslovnému návrhu správcu konkurznej podstaty úpadcu na náhradu trov konania, ktorý návrh je súčasťou vyjadrenia k dovolaniu, dovolací súd len pre úplnosť uvádza, že v takom osobitnom type konania, ktorého predmetom nie je spor strán, ale rozhodovanie o parciálnej otázke týkajúcej sa určitého štádia konkurzného konania (tu o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty), rozhodovanie o náhrade trov, z hľadiska zásady úspechu v konaní, či zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania (§ 255 a nasl. CSP), neprípadá do úvahy, a to ani vo vzťahu k trovám dovolacieho konania.

26. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.